

SVEN KRAMER

SVEN KRAMER (21) LIJKT GEWAPEND MET DE EEUWIGE LACH. NIET TEN ONRECHTE. ZET 'M OP HET IJS EN HIJ WINT. EK'S, WK'S, ALLES. DE SCHAATSER ANNO 2007: 'ALS JE ME NIET ACCEPTEERT, HEB JE PECH.'

■ JE BENT GEOBSEDEERD DOOR TIJD. HOE KOMT DAT?

Tijd is in veel opzichten belangrijk. Ik race tegen de klok, moet stilstaan voor het startschot en dien planmatig te werken. Mijn sport vraagt discipline. Ik kan niet zeggen: 'Oh, ik train wel een uurtje later.' Daar heb ik alleen mezelf mee. Ik voel me prettig bij een gestructureerde organisatie, voor zowel mezelf als het team. Ik werk met een organisatie waar alles tot in detail wordt geregeld. Het belangrijkste is dat ik me bezig moet houden met schaatsen en trainen. Dat is mijn *core business*. Als ik me bezig moet houden met andere zaken, is dat zonde van mijn energie. Het leidt af.

■ OP WELK VLAK KUN JE NOG TERREIN WINNEN?

Zucht. Moeilijk. Ik ben 21. Voor mij is het zaak elk jaar stapjes te maken. Maar de stapjes worden kleiner en moeilijker. Ik zal er steeds meer moeite voor moeten doen. Dat vergt veel energie, maar ik heb het er graag voor over. Als de resultaten goed zijn, geeft dat een heerlijk gevoel.

QUESTIONS

TEKST JAN-CEES BUTTER
FOTOGRAFIE MENNO KOK @ PAR31

■ WAT IS ER ZO LEUK AAN SCHAATSEN?

Schaatsen is mijn passie. Ik vind overheersen sowieso prachtig. Het is een machtsgevoel, een superioriteitsgevoel. Dat gevoel is magnifiek. Daar doe ik alles voor. Ik zet er veel voor opzij, en dat is niet altijd prettig. Maar het is wel noodzakelijk om een doel te bereiken.

■ SAMENLEVEN MET SVEN KRAMER, IS DAT MOEILIJK?

Weet ik niet. Ik weet dat ik op sommige momenten niet de aardigste jongen ben, maar die momenten zijn noodzakelijk om mijn *killerinstinct* naar boven te halen. Ik geef altijd honderd procent. Als mensen om mij heen een steekje laten vallen, ben ik absoluut geen aardige jongen. Dat weet ik. Ik gooi dat ook gelijk op tafel. Dan houd je elkaar scherp. Er zijn altijd momenten dat het tegenzit. Voor mij is het zaak die momenten in trainingen te hebben, niet in wedstrijden. Maar ook als het in trainingen niet loopt, ben ik niet te genieten voor familie en vrienden. Laat mij dan maar even... Soms ga ik dan nóg harder trainen, om die frustratie eruit te schaatsen. Het voelt lekker om af en toe gewoon blind te rammen. Als ik ergens mee zit of ik baal van iemand, ga ik de confrontatie aan. Het is belangrijk om zo'n confrontatie te leren sturen. Ik voel me verantwoordelijk voor dit team. Dit is de wereld die me snel volwassen heeft gemaakt. Om te overleven móét je wel. Je leert snel met mensen omgaan, met media en grote belangen. Vaak gaat het om geld. Dat heeft invloed op een sportcarrière.

■ JE BENT 21 EN HEBT HET OVER BELANGEN. WAAR IS DAT SPEELSE GEBLEVEN?

Ja, maar dit is mijn werksituatie. Zo voel ik het ook. Natuurlijk hoort daar lol en gekkigheid bij. Maar op het moment dat er getraind

wordt, is het serieus. Ik ga ook met vrienden stappen en dan is er onwijs veel lol. Na een belangrijk toernooi moet ik echt even alles van me afgooien. Ik ben veel weg, en daarna vind ik het leuk om met m'n vrienden te zijn. Die gasten wonen op kamers in Groningen en Amsterdam... dat is natuurlijk een heel andere wereld. Ik vind het zó mooi als iemand zich zorgen maakt over een tentamen. Dat is zó anders, onvergelijkbaar. Het is ook wel fijn, want zo kan ik mijn sport relativeren. Zeg ik: 'Wees toch relaxt man, ik wou dat ik een tentamen had.'

■ STEL NOU DAT ER EEN ELFSTEDENTOCHT KOMT. GA JE DIE DAN RIJDEN?

Als er geen WK is, rijd ik 'm wel. Maar ja, dit is een goed voorbeeld van de belangen die er zijn. Met zo'n team kan ik voor een WK niet zeggen: 'Jongens, ik ga de Elfstedentocht rijden.' Ondanks dat ik daar misschien grotere roem kan behalen. Na het langebaanschaatsen ga ik me er zeker op richten. Het lijkt me fantastisch om die wedstrijd eens te kunnen winnen. Als ie komt, wil ik 'm rijden. Maar ja, het klimaat helpt niet echt mee, hè.

■ WIE ZITTEN ER ACHTER SVEN KRAMER?

Een trainer, manager, mental coach, inspanningsfysioloog, dokter, fysiotherapeut, manueel therapeut, diëtist, materiaalman, logistiek manager en chauffeur.

■ HOE IS HET MET DE LIEFDE?

Ja, goed. Ik ben single en voel me op dit moment prima. Ik kan me helemaal focussen op m'n sport, mijn werk. Het geeft me geen opgejaagd gevoel dat ik achter de vrouwen aanmoet ofzo. Het is relaxt zo.

■ **HOE ZAT DAT NOU MET EH...
DOUTZEN?**

Doutzen Kroes ja, doe nou niet of je niet weet wie dat is. Doutzen [Fries fotomodel voor o.a. Dolce & Gabbana, Versace, Gucci en L'Oreal, red.] is een mooie vrouw, toch? Ik heb nog goed contact met haar. Maar het is geen relatie, het is meer vriendschappelijk contact. En zoals het nu gaat, vind ik het prima.

■ **BIJ VOETBALLERS ZEGGEN ZE
DAT EEN RELATIE RUST IN HET
HOOFD BRENGT.**

Man, dat vind ik zo'n onzin. Dan ben je twintig, getrouwd, heb je kinderen en zit je in Spanje. Is dat nou wat je wilt? Niet voor mij. Daar vind ik mezelf nog veel te jong voor. Het is niet zo dat ik een relatie uitsluit, maar het is niet makkelijk. Het gevoel dat er thuis iemand op me zit te wachten, vind ik niet prettig. Erben [Wennemars, ploeggenoot, red.] heeft kinderen thuis. Er gaat bij mij een brok door de keel als we in het buitenland zijn en hij zijn vrouw en kinderen aan de lijn heeft. Dan zie ik dat hij het moeilijk heeft. Dat is niet makkelijk. Ik probeer hem te steunen, maar zoiets is heel persoonlijk. Dat is iets van hem. Maar ja, het is wel je job, hè. Zo is het ook weer.

■ HET LICHAAM VAN EEN SCHAATSTER, AANTREKKELIJK?

Dat is verschillend. Elke vrouw is anders. Over het algemeen zijn vrouwen op de schaats niet mijn type. Het zijn topatleten met spiermassa's. Schaatsen is zo'n complete sport, je gebruikt je hele lichaam en dat zal getraind moeten worden. Daar hangen dan lichamelijke consequenties aan vast, haha.

■ WAT KAN HET VOETBAL NOG VAN HET SCHAATSEN LEREN?

Veel. Vooral het trainingsaspect; individuen in fysieke conditie houden. Dat zie ik niet terug bij voetbal. Bij ons gaat het er zo gedetailleerd aan toe. Alles wordt bijgehouden. Je kunt het zo gek niet bedenken: van ochtendgewicht tot hartslagen tot lactaten, de hoeveelheid melkzuur in je bloed. Er zijn hele databases met gegevens over mij. Daaraan merk ik dat schaatsen de laatste jaren heel professioneel is geworden. Ik denk dat schaatsen nog beter verkocht kan worden. In Nederland wordt schaatsen evengoed bekeken als voetbal, cijfers liegen daar niet over. Over mediabelangstelling hebben we niet te klagen. Ik denk dat we het schaatsen nog chiquer kunnen verkopen. Maar goed, aan de andere kant moet je daar ook mee uitkijken; schaatsen is wel een Oudhollandse sport. Daar moeten we een goede balans in zien te vinden.

■ JE VADER WAS OOK EEN SCHAATSKAMPIOEN. LUISTER JE NOG NAAR HEM?

Weinig. Vroeger was dat meer. Toen was die relatie ook veel *closer*. Ik had hem echt nodig. Nu heb ik zoveel mensen om me heen die met mij en mijn prestaties bezig zijn dat ik zijn advies niet echt meer nodig heb. Dat vind ik een groot voordeel. Zo wordt het meer een vader-zoonrelatie in plaats van dat je altijd maar over schaatsen aan het praten bent. Ik ben minder thuis, maar heb nog veel contact met mijn ouders. Dat vind ik belangrijk.

■ SCHAATSERS ZIJN WEL BRAVE JONGENS. MET BART VELDKAMP IS DE LAATSTE REBEL VERLOREN GEGAAN, VINDEN WIJ.

Ja, ik heb een jaar met hem in de ploeg gezeten en we hebben echt onwijs veel lol gehad. We zijn allebei niet op ons mond gevallen. Het was mijn eerste jaar bij TVM, Bart was bezig met zijn laatste jaar. Ik ben niet iemand die tegen hem opkijkt en denkt: 'Oh, daar heb je Bart Veldkamp. *Hero!*' Ik zei: 'Doe 's effe normaal man.' Op een leuke manier. Bart was vaak blind als hij boos was. Het laatste wat ik doe, is met mijn schaatsen gooien. Je bent twee weken bezig om die schaatsen weer goed

SVEN KRAMER:
'TIJDENS EEN TOERNOOI BEN IK ER NIET VOOR M'N PLEZIER. PAS ALS IK GEWONNEN HEB, BEN IK ER VOOR MIJN PLEZIER.'

afgesteld te krijgen. Het is ook iets wat ik niet wil laten zien aan tegenstanders. Als ik baal, zie je dat heus wel.

■ MOEST JE WENNEN AAN JE STATUS?

Ja, het is wel heel plotseling gekomen bij mij. Ik stond daar ineens als jonge hond tussen alle gevestigde namen. Er wordt onwijs op je gelet, maar het is niet zo dat ik er last van heb gehad. Ik heb er geen hinder van ondervonden. Ik straal richting m'n concurrenten ook iets uit van: 'Als je me niet accepteert, heb je pech, want ik ga je er toch afrijden.' Zo is mijn mentaliteit. Mensen mogen zeggen dat 't arrogant is, ik noem het zelfbewust. Dat zit in mijn karakter. Tijdens een toernooi ben ik er niet voor m'n plezier. Pas als ik gewonnen heb, ben ik er voor mijn plezier.

■ CONCURRENTEN ZEGGEN: HIJ STRAALT ONOVERWINNELIJKHEID UIT. KLOPT DAT?

Ja, en dat moet ik mooi zo houden. Het is niet zo dat ik het met opzet doe. Het is mijn manier van topsport bedrijven. Ik weet niet van wie ik dat heb. Mijn vader is een rustige man, mijn moeder is meer extravert.

■ WAT ZIJN DE VALKULEN VOOR DIT SEIZOEN?

Nou, ik moet absoluut alert blijven. Niet in mijn succes berusten en denken dat het wel goed komt. Ik moet alles geven. Ik zit op de goede weg, voel me fysiek erg sterk. Ik ben er fanatiek mee bezig. Dat schaatsen neem ik overal mee naartoe. Altijd maak ik de afweging of iets goed voor het schaatsen is ja of nee.

■ JE KRIJGT ER VEEL GELD VOOR. WAAR GEEF JE HET AAN UIT?

Ik heb nu nog niet echt de drang om het uit te geven. Ik leef absoluut luxe, maar ik vind dat ook een bepaalde noodzaak. Als ik reis of train, moet ik me absoluut kunnen ontspannen. Dat is heel belangrijk. Ik zie dat als een investering. Verder vind ik het belangrijk om mezelf goed te kunnen presenteren. En natuurlijk zal ik binnenkort wel een dikke auto gaan kopen. Maar ja, ik ben 205 dagen per jaar van huis, dus wat moet ik ermee? Ik heb wel net een nieuw huis gekocht.

■ HOE ZIT HET MET JE SPRINT?

Goed. Ik heb er nog meer de nadruk op gelegd deze zomer. Een toernooi zal voor mij makkelijker beslist worden als ik bij de 500 en 1500 meter korter op mijn concurrenten zit. Dan hoef ik ook niet meer zo hard op de tien, haha.

■ STEL: ENRICO FABRIS KRIJGT DEZELFDE BEGELEIDING ALS JIJ. WAAR STA JE DAN?

Ik denk dat we dan op hetzelfde niveau staan. Ik denk dat de buitenlanders onderschat worden in hun manier van werken. Er wordt altijd gezegd dat wij het land zijn met de goede faciliteiten, maar ik denk dat dat wordt verbloemd door de prestaties. Omdat we winnen, komt 't vanwege onze faciliteiten. Dat vind ik niet. Nederlandse sportfaciliteiten vind ik over het algemeen gewoon slecht. Als ik in het buitenland kom, zijn de accommodaties zoveel beter. In Duitsland zien de banen er gelijker uit. In Nederland moet alles commercieel verantwoord zijn. In andere landen wordt sport als volwaardig gezien, dat kost de staat geld. Hier moet het rendabel zijn en moet Thialf bijvoorbeeld een bepaald aantal uren recreatiesport hebben. Dat gaat ten koste van de ijskwaliteit en onze trainingsuren. Dat is niet bevorderlijk voor de topsport. ❖